

τοῦ· ὁ τρίτος οὗτος ἐκτιμητὴς δίδει τὸν ὄρκον ἐνώπιον τοῦ εἰρηνοδότη καὶ συντάττει πρωτόκολλον ἐκτιμήσεως, ὑποβιβάζοντες εἰς τὴν θεώρησιν τοῦ Διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ· ὡς πρὸς τὴν ἐκλογὴν τοῦ ἐπιδικαιτητοῦ τὸσον ὁ ἐνοικιαστής, ὅσον καὶ ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ ἐξαίρεσῃ τὸν Διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, ἐὰν ἔχωσι νομίμους αἰτίαι· ἡ περὶ ἐξαίρεσεως αἰτίας φέρεται ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου τὸ ὅποιο ἢ ἀπορρίπτει ταύτην, ἢ ἀποδεχόμενον διορίζει ἐν τῷ ἄλλῳ τὸν ἐπιδικαιτητὴν ἢ ἀπόρριπτον αὕτη τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου εἶναι δικαπνὸν ἐδίκου μεσοῦ χυρὸσβλήτος.

Ἄρθρ. 35.

Ἡ ἀντιμισθία τοῦ τρίτου ἐκτιμητοῦ δὲν θέλει ὑπερβῇ τὰς δέκα δραχμὰς τὴν ἡμέραν· ἀλλ' ἐννοεῖται ὅτι ἐντὸς τῆς οὗτης ἡμέρας θέλει διεκπεραιῶν ὅσον ἐνιστὶ πολλὰς τοιαύτας ἐκτιμήσεις, ἐὰν ὑπάρχωσι, τὰς ὁποίας ὀφείλει ὁ δικαστὴς διὰ μιᾶς νὰ ὑποβάλῃ εἰς αὐτὸν, ἡ ἀντιμισθία πληρύνεται ἐξ ἡμισείας παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ τῶν φορολογουμένων ἀνελόγως τοῦ ἀριθμοῦ αὐτῶν.

Ἄρθρ. 36.

Ἐνοικιαστὰς καὶ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κήρῳσιν ἰδιαιτέρως συμφωνίας, ὡς πρὸς τὴν ἀποδεκτικὴν ἀλλ' αἱ ἐκ τῆς ἀπεικσεως τοιούτων συμφωνιῶν γενόμεναι διενέξεις θέλουσι διαλύεσθαι διὰ τῶν διοικητικῶν δικαστηρίων.

Ἄρθρ. 37.

Ἄμκ προδιορισθὴ τὸ ποσὸν τοῦ φόρου σημειοῦται ὁλογραφῶς εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στελεχος ἐξῆς διπλοῦ υποβιβάζοντος τὸ ὅπλον κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐπεριπτῶσι ἀμαθείαις, ἢ ἀποποιήσεως τοῦ φορολογουμένου ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ὁ ἐξ εὐς τοῦ γωσίου, ἢ π' οὐ ποιογούμενος ἐξαρθεῖσῃ τὸ σημειωθεῖσόν ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστής ἀποσπᾷ τὸ διπλοῦτον, καὶ ἀφ' οὗ ὁ ὑπογράφῃ, τὸ ἐγγράφει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τῇ περὶ λαβῇ τοῦ φόρου ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ τούτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοῦτος τοῦ μένοντος εἰς γεῖραι τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαιτέρως ἐγγράφον. Οἱ ἐνοικιαστὰς ὀφείλουσι νὰ παρὰ δώσωσι τὰ στελεχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἐρηθίδιον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐγγράφου ἔτους, ἐπὶ ποινῇ προστίμου 500 δραχμῶν ἕως 3 000.

Ἄρθρ. 38.

Πᾶσι ἀπαίτησις φόρου ἐκ μέρους τοῦ ἐνοικιαστοῦ μὴ στηρίζομένη εἰς τὴν ἐν τῷ στελεχει τοῦ διπλοῦτος βιβλίου ἐγγράφον ἀπόδειξιν, θεωρεῖται ὡς ἀδίκος καὶ ὁ φορολογούμενος δὲν ὑπνέεται εἰς τὴν πληρὴν τοιοῦτο φῶσον.

Ἄρθρ. 39.

Μεταῖσμις οἶκου, ἐλαίου κυριακοῦ δειγμάτων, καὶ ῥητινοκατραμίων δὲν γίνεται μήτε προμηθεῖα ἀπὸ τῆς.

Ἄρθρ. 40.

Ὅταν τὰ ἀποτελέσματα τῶν δημοπρατιῶν, κατὰ τὰς ὁποίας θέλει ἔχει ἡ Γραμματεία εἰδικὰ πληροφορία, δ.ν φαίνονται ἐπωφελεῖ διὰ τὸ δημόσιον, δύναται αὕτη νὰ διαταξῇ τὴν διαλογιστικὴν τοῦ δημο-

σίου εἰ-προξεν, ἐὰν τὸ κρίνῃ συμφερότερον, καὶ ἐπὶ τούτῳ διορίζει τοὺς ἀνσχοίους ἐπιστάτας καὶ φύλακας.

Ἄρθρ. 41.

Οἱ φορολογούμενοι ὑπόκεινται εἰς τὸ δημόσιον εἰς τὰς αὐτὰς ὑποχρεώσεις, εἰς δὲ καὶ τρεῖς τὸν ἐνοικιαστήν.

Ἄρθρ. 42.

Ὁ κατὰ τὸ ἄρθρ. 34 ἐκτιμητὴς τοῦ ἐνοικιαστοῦ θέλει διορίεσθαι περὶ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου, ὁ δὲ τρίτος, ὀρκισθόμενος ἐκτιμητὴς, περὶ τοῦ διοικητοῦ. Τὸ πρωτόκολλον τῆς ἐκτιμήσεως πρὶν ὑποβληθῇ εἰς τὸν τρίτον ἐκτιμητὴν, θέλει ὑποβληθῇ εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον, ὅστις θέλει κάλει ἅς ἀναγκαίως παρευρεθῇ. Ἐννοεῖται δὲ, ὅτι ἡ κατὰ τὸ ἄρθρον 34 ἀναφερομένη ἐξαίρεσις τοῦ διοικητοῦ ἢ ὑποδιοικητοῦ, δὲν θέλει κατ' οὐδένα τρόπον λαβεῖ χώραν εἰς τὴν περίστασιν ταύτην.

Ἄρθρ. 43.

Οἱ φορολογούμενοι δύνανται νὰ κρατήσωσι τοὺς εἰς εἶδη φόρους τῶν, ἐκφράζοντες δι' ἀναφορὰς τῶν τὴν περὶ τούτου θέλησιν τῶν πρὸς τὴν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, καὶ πιστεύοντες τὴν τιμὴν, εἰς ἣν τοὺς παρὰ δέχονται. Καθ' ὅσον δὲ ἀφορᾷ τὰ εἰς ἐκτίμησιν ὑποκείμενα εἶδη, ὁ φόρος θέλει προδιορισθῇ κατὰ τὸν ὡς ἀνωτέρω διαγεγραμμένον τρόπον.

Ἄρθρ. 44.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἔχουσα ὑπ' ὄψιν τὸ συμφέρον τοῦ ταμείου, τῇ ἀνάγκῃ τῶν φορολογουμένων, καὶ τὰς γνωμοδοτήσεις τῶν ἀρχῶν, δύναται ν' ἀποδεχθῇ τὰς παρὰ τῶν φορολογουμένων προτεινομένας τιμὰς, ἐν δὲ ἢ κατώτεροι τῆς τρεγύσης τιμῆς, νὰ πιστεῖ ἢ εἰς αὐτοὺς συνθέσῃ, ἢ νὰ διατάξῃ τὴν διὰ δημοπρασία, ἐκποίησιν τῶν καρπῶν.

Ἄρθρ. 45.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν θέλει δώσῃ τὰς ἀναγκαῖαι ὁδηγίας, τύπον καὶ πέννα: εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπίτροπον καὶ τοὺς ἐπιστάτας, τὸσον δ' αὖ τὴν ἐξαρθεῖσιν τῶν φόρων, ὅσον καὶ διὰ τὴν ἀπόδοσιν καὶ τὴν εἰς χρήματα πληρωμὴν αὐτῶν.

Ἄρθρ. 46.

Ἡ ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέτῃ τὸν πορὸντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 26 Ἀπριλίου (8 Μαΐου) 1840.

Ο Θ Ω Ν.

ΣΧΜΑΛΤΣ, Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ Κ. ΖΩΓΡΑΦΟΣ,
Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

γοιμένως, οφείλει να φυλάττη μυστικὸν μέχρι τῆς ἀποπερατώσεως τῶν διαφόρων δημοπρασιῶν, ἐγκρίνει ἢ ἀκυρώνει τὰς δημοπρασίας, ἐντὸς πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ἧς φησάσωσιν εἰς τὸ γραφεῖόν της, καὶ, ἢ διατάττει τὴν διὰ λογαριασμὸν τοῦ δημοσίου εἰσπραξίν, ἢ τὴν ἐκ νέου δημοπρατήσιν τῶν φόρων, γινόμενης ἢ μὴ ἀνωτέρας προσφοράς. Οἱ τελευταῖοι πλειοδότης θεωροῦνται ὑποχρεοὶ διὰ τὰς προσφοράς των, ἐντὸς τῶν απαιτούμενων διὰ τὴν ἀπόφασιν τῆς Γραμματείας πέντε ἡμερῶν, προστιθεμένων καὶ τῶν ἀναγκαίων ἡμερῶν διὰ τὴν παραπομπὴν τῆς ἀποφάσεώς της εἰς τὰς διοικητικὰς καὶ αἰκονομικὰς ἀρχάς.

Ἄρθρ. 20.

Ἐκαστος πλειστηριαστής, ἐκτὸς τῶν ἀντιπροσώπων τῶν χωρίων ἢ δήμων, οφείλει νὰ παρουσιάσῃ ἕνα, ἢ ἔαν εἰς δὲν ἐξαρκῇ, πλεοντέρους ἀξιογρόους ἐγγυητάς καὶ πληρωτάς, ἐπὶ ποινῇ καθαρέρσεως τῶν διενεργουσῶν τὴν δημοπρασίαν ἀρχῶν, καὶ ἀπ' ζημιώσεως, ἕνεκα ζημιῶν ἐνδεχομένων νὰ προκύψωσιν ἀπὸ τὸ ἀναξιοχρεῶν τοῦ ἐνοικιαστοῦ ἢ τοῦ ἐγγυητοῦ, ἐκτὸς ἔαν τὸ μὴ ἀξιοχρεῶν τοῦ ἐγγυητοῦ ἐπῆλθεν μετὰ τὴν δημοπρασίαν καὶ παραδοχὴν αὐτοῦ εἰς τὰς αὐτὰς ἀποζημιώσεις ὑποκειται καὶ ἔαν ἐκ τῆς μὴ παραδοχῆς ὁμολογουμένως ἔξω χρεῶν ἐγγυητοῦ, ἤθελε προκύψῃ ζημία εἰς τὸ δῆμοςον. Οἱ χορηγοῦντες πιστοποιητικὰ περὶ τῆς κτηματικῆς περιουσίας τῶν συνδημοτῶν αὐτῶν δήμαρχοι, θεωροῦνται ὑπεύθυνοι ἕνεκα ψευδῶν, ἢ δειλῶν δηλώσεων, καὶ τιμωροῦνται κατὰ τὸ ἄρθρον 255 τοῦ ποινικοῦ νόμου.

Ἄρθρ. 21.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λεμονίων τοῦ Πόρου, ὄρυζων, κρουκαυλίων, ἐλαιῶν καὶ λοιπῶν δασικῶν προϊόντων, ἐξαιροῦνται τῆς ὀλιγῆς ἐνοκιάσεως τῶν λοιπῶν προϊόντων, καὶ δημοπρατοῦνται ἰδιαίτερος κατὰ τὰς διαθεσίμους περὶ τούτου ὁδηγίας, παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν, ἐκ τῆς ὁποῦ ἐγκριθῇ νὰ συνεννοηθῇ μετὰ τοὺς λοιποὺς ἐγκτητικούς φόρους δὲ τὸ ἀσχεμάχτον τῶν ἐξαιρουμένων εἶδους. Ἀλλ' ἡ συμπαραλαβὴ αὐτῶν πρέπει νὰ ὁρισθῇ ῥητῶς εἰς τὴν διακήρυξιν. Περὶ τοῦ τρόπου τῆς διαθέσεως τῶν σφιδων καὶ βυλανοκικιδίων, θελομεν κανονίσει δι' ἰδιαίτερου Διατάγματος.

Ἄρθρ. 22.

Ὁ φόρος τῶν μελισσίων ἐνοκιάζεται ἰδιαίτερος κατ' ἐπαρχίας.

Ἄρθρ. 23.

Ὁ φόρος τοῦ δεκάτου τῶν διαλελυμένων καὶ διατηρουμένων μοναστηρίων, συνεννοικιάζεται μετὰ τὰ δέκατα τῶν χωρίων ἢ δήμων, ἐντὸς τῶν ὁποίων κεῖνται αἱ εἰς τὰ μοναστήρια ἀνήλουσιν γαῖαι.

Περὶ τῆς εἰσπραξέως τῆς ἐπικαρπίας τῶν διαλελυμένων, καὶ τοῦ δευτέρου δεκάτου τῶν διατηρουμένων μοναστηρίων, διατάχθησαν ἤδη τὰ εἰκότα διὰ τοῦ ἀπὸ 2 (14) Μαΐου 1839, Ἡ.ε. ἐροῦ Διατάγματος.

Ἄρθρ. 24.

Οἱ ἐνοικιασταὶ οφείδουσιν νὰ πληρώσωσι τὰ ἐνοίκια τῶν ἐγκτητικῶν φόρων εἰς πέντε δόσεις, τοῦτέστι,

Τὴν 1. Ὀκτωβρίου
Τὴν 1. Νοεμβρίου
Τὴν 1. Δεκεμβρίου

τοῦ 1840.

Τὴν 1. Ἰανουαρίου καὶ
Τὴν 1. Φεβρουαρίου } τοῦ 1841.
Τῶν δὲ ἐλαιῶν εἰς δύο δόσεις,
Τὴν 1. Φεβρουαρίου καὶ
Τὴν 1. Μαρτίου } τοῦ 1841.
Καὶ τῶν μελισσίων εἰς δύο δόσεις,
Τὴν 1. Αὐγούστου καὶ
Τὴν 1. Σεπτεμβρίου } τοῦ 1840.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

Υποχρεώσεις τῶν ἐνοικιαστῶν πρὸς τοὺς φορολογουμένους καὶ ἐναλλάξ.

Ἄρθρ. 25.

Ἄνα ἀναγνωρισθῇ ἐνοικιαστής παρὰ τῆς ἀρμοδίας ἀρχῆς ὁ τελευταῖος πλειοδότης, οφείλει νὰ μεταβῇ εἰς τὸ χωρίον ἢ τὰ χωρία, διὰ νὰ παρευρεθῇ εἰς τὴν ἐποχὴν, καθ' ἣν γίνεται ἐναρξίς τοῦ θέρους.

Διὰ πάντων ἀναβολῶν προερχομένην ἐκ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, οἱ φορολογούμενοι δὲν ἐμποδίζονται εἰς τὰς ἐργασίας τοῦ θερισμοῦ τῶν προϊόντων.

Ἄρθρ. 26.

Διὰ τὴν συγχωρὴν δὴν, τὸ ἀλώνσμα ἢ κοπάνισμα τῶν προϊόντων, οφείδουσιν οἱ φορολογούμενοι νὰ ζητήσωσιν τὴν ἄδειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, ἔαν οὗτος ἢ ἀντιπρόσωπος αὐτοῦ εὐρεθῇ εἰς τὸ χωρίον, εἰν δὲν εὐρεθῇ παρὼν εἰδοποιῖται πρὸ πέντε ἡμερῶν πρὶν τῆς ἐναρξέως τῶν ἀλωνίων διὰ τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς ἐπὶ ἀποδείξει, καὶ ἔαν ἦναι παρὼν εἰς τὸ χωρὸν χρεωστέϊ νὰ δώσῃ τὴν ἄδειαν ἐντὸς 24 ὥρων. Παρελθουσῶν τῶν προθεσμιῶν τούτων, ὁ φορολογούμενος ἔχει τὴν ἄδειαν νὰ ἀλωνίσῃ λυγρίσῃ, καρπολογήσῃ ἢ κ' ἑπαινήσῃ.

Ἄρθρ. 27.

Ἡ πορτίσσις τοῦ ἀνωτέρω ἄρθρου τιμωρεῖται, ἔαν δὲν ὑπάρχῃ ἡ περὶ τῆς τοῦ ἐπομένου ἄρθρου, μετὰ πρόστιμον 3—5 δραχμῶν, πρὸς ὄφελος τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἐπιβαλλόμενον παρὰ τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 28.

Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων φωραθῇ, ὅτι συνεκόμισε λαθροῦς ἢ ἐκρύψε προϊόντα ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκφύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται εἰς τὴν πληρωμὴν τριπλασίου τόσου ποσοῦ τοῦ φόρου, ὅσον ἐμείλεν ἀποφύγῃ.

Ἀλλὰ πρὸς ὑποστήριξιν τοιούτης ἀπαιτήσεως, ὁ ἐνοικιαστής οφείλει νὰ συλλέξῃ ἀποδείξεις, καὶ νὰ συνάξῃ πρόχρητον πρωτόκολλον, τὸ ὁποῖον θελεῖ ὑποβληθῇ εἰς τὸ διοικητικὸν δικαστήριον, τὸ ὁποῖον ἀποφασιζέϊ περὶ τούτου.

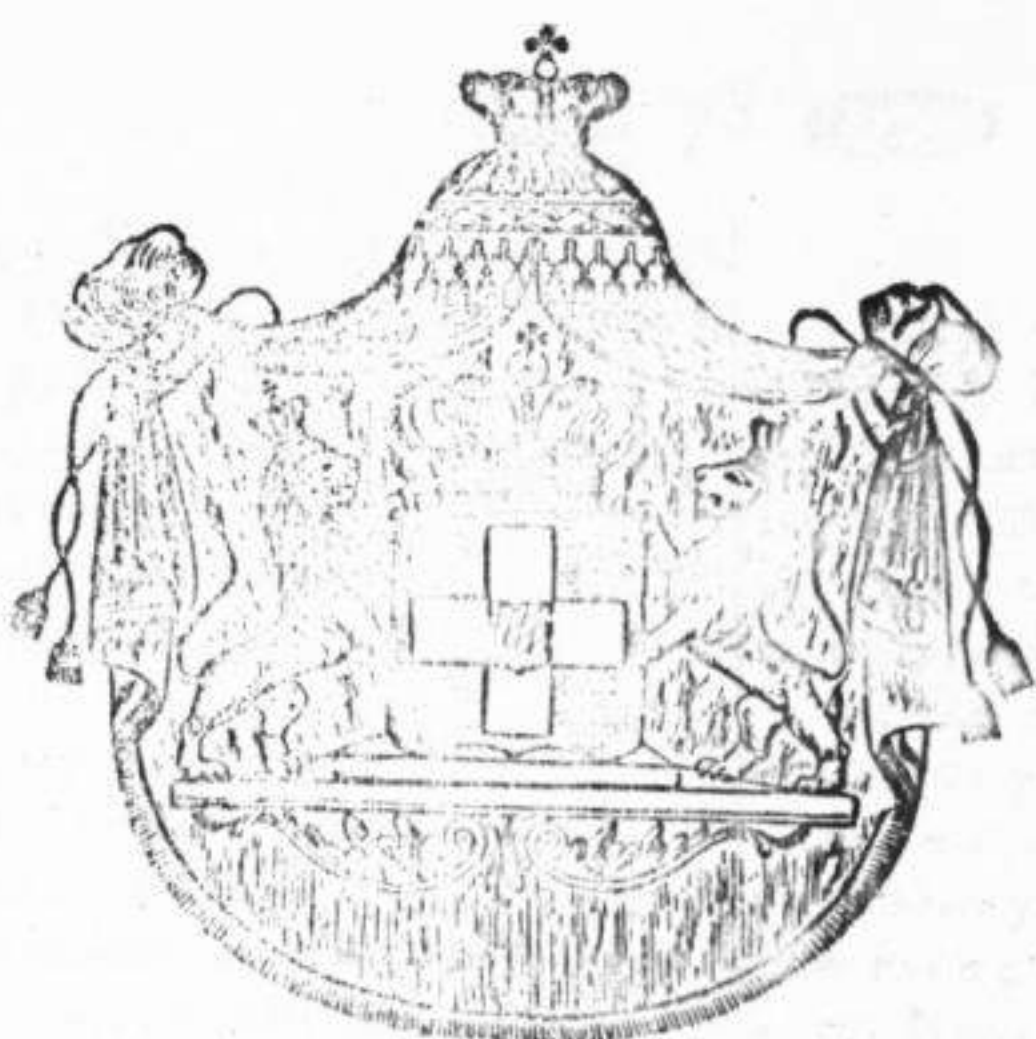
Ἄρθρ. 29.

Περὶ τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων φόρων.

Τὰ ποσὸν τῶν εἰς εἶδος λαμβανομένων ἐγκτητικῶν φόρων λαμβάνεται ὡς ἀκολούθως:

α.) Τῶν μὲν ἀσταχυφέρων γεννημάτων, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ καλαμβοκίου, μετρούμενων, διὰ καὶ αὐτῶν ἐπὶ τῶν ἀλωνίων. Ἡ ῥύξη, λαθούρια, καὶ ὅσα ἄλλα οἱ χωρικοὶ συνειθίζουσιν νὰ ἀρίνουν εἰς δεμάτια φορολογοῦνται κατὰ θημανίαν ἢ εἰς δεμάτια.

β.) Ὁ πρώτος ἀραβίσσιτος μετρεῖται εἰς κώνους διὰ κ' φικίων, καὶ δεκατιζέται ὡς τοσοῦτος δὲ θεωρεῖται ὁ μέχρι τοῦ μηνὸς Σεπτεμβρίου θερίζόμενος.



ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΑΡΙΘ. 10.



1841



ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, 4 Μαΐου.

ΣΥΝΟΨΙΣ ΤΩΝ ΕΜΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΩΝ.

Νόμος Περί φορολογίας τών προϊόντων τής γῆς διὰ τὸ 1841 ἔτος.

ΝΟΜΟΣ

Περί φορολογίας τών προϊόντων τής γῆς διὰ τὸ ἔτος 1841.

ΟΘΩΝ

ΕΛΕΘΕΟΥ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας τῆς Ἐπικρατείας, ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας, ἀπεφασσάμεν καὶ διατάττομεν τὰ ἑξῆς·

ΤΜΗΜΑ Α'.

Οἱ ἐγκλητικοὶ φόροι διὰ τὸ ἔτος 1841 θέλουσιν διατεθῆ ἐπὶ τῇ ἐξουσίᾳ τοῦ ἀπὸ 27 Ἀπριλίου 1810, περί φορολογίας τῶν ἐγκλητικῶν φόρων τοῦ αὐτοῦ ἔτους. Νόμου, μετὰ τὰς ἀναγκαίους προσθήκας καὶ τροποποιήσεις τῶν ἀρθρῶν αὐτοῦ 1, 8, 11, 12, 28, 33 καὶ 37.

(Ἄρθρ. 1. τοῦ Νόμου.)

1. Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1841 εἰσπραχτέονοι ἐγκλητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

α. Ὁ ἔργειος φόρος·

10. 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικοῖδιοκτητῶν κτημάτων·

» Ἡμισυ λεπτὸν τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ πρὸς ἐρώσειν πωλούμενα σταφύλια·

β. Ἡ ἐπικαρπία·

15 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν

ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφυδιμπέλων, ελαιοδένδρων, μωραιῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐφυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφυδιμπέλων, μωραιῶν, ελαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἦσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλὰ, ἀφοῦ ἐγκατελείφθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν ἀπὸ τοῦς σημερινοῦς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 0/0. Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφυδιμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κατὰ ὅσα ἐφυτεύθησαν μετὰ ἀδείαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ, μετὰ τὴν ἐνταξίν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγῶνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετὰ ἀδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

» Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸν ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἄνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθειῶν ἀμπέλων καὶ τῶν ὅσα καλλιεργοῦνται ἄνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια γρησιμεύωσιν εἰς ἐρώσειν·

» Ἡμισυ λεπτὸν τὴν ὁκτὸν διὰ τὰ πρὸς ἐρώσειν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικοῖδιοκτητῶν ἀμπέλων·

(Ἄρθρον 8 τοῦ Νόμου.)

2. Ὅταν τὸ κτήμα ᾗναι ἀμφοτερόμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιοτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοούνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ ἐκκλησιαστικὰ καταστήματα, τότε εἰ μὲν ἡ ἀμφοτερόμενη εἴληβε χώραν (ἀδιαφόρως ἂν

πλημμελειοδικείου δὲν ἀποκλείει τὴν ἀπαίτησιν τοῦ ἀπλοῦ φόρου ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Διοικητικοῦ δικαστηρίου.

7. Οἱ Οἰκον. ἐπίτροποι καὶ οἱ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως ἐπιστάται θεωροῦνται, καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ εἰς τὸ ἄ. θο. ἀναφερόμενα παρανομήματα, ὡς ἐπὶ τῆς ἀνακρίσεως ὑπάλληλοι, καὶ ὡς τιοῦτοι διατελοῦν ὑπὸ τὴν ἐπιτηρῆσιν τοῦ ἀρμοδίου παρὰ ταῖς πρωτοδικαίς ἀγγελέως.

Οἱ ῥηθέντες ὑπάλληλοι θέλουν ἐνεργεῖ τὴν προανακρίσιν κατὰ τὰς διατάξεις τῆς ποινικῆς δικονομίας· θέλουν δὲ ἀρχίζει καὶ ἀποπερατώνει αὐτήν, ἀνευ προηγουμένης ποραγγείας τοῦ ἀρμοδίου εἰσαγγελέως.

8. Ὁ ἐπὶ τῆς εἰσπράξεως, ὅστις ἤθελεν ἀμελήσει τὴν ποινικὴν χρῆσιν τοῦ διπλοτύπου, θέλει τιμωρεῖσθαι μετὰ ποινικὸν πρόστιμον δραχ. 25 ἕως 200, ἐκτὸς τῆς τυχόν εἰς τὸ δημόσιον ὀφειλομένης ἀποζημιώσεως.

(Ἄρθρ. 33 τοῦ Νόμου.)

9. Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικαρπία τῶν λαχανικῶν, περὶ βοτάνων, γρασιδίων, ὀπωροφόρων δένδρων κλπ. μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, θέλει πληρωθῇ εἰς χρήματα ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετράται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνόστασιον, ἢ εἰς κάδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνόστasia, κατ' ἀρίσκειαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ, εἴτε εἰς μύζον, εἴτε εἰς γρήματα, κατὰ τὴν δι' ἐκτιμητῶν δηλωθησάντων τρέχουσαν τιμὴν τοῦ μούστου εἰς τὸν τόπον, ὅπου εἰρίσκειται. Ὁφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστὴς, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς Ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν, ὅταν ὁ μύζος εἰρίσκειται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν, ὅταν εὑρίσκειται ἐντὸς κάδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μύζον.

Παρελθούσης τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας, ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μύζον εἰς βουτζίαν.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἑν χωρίου εἰς ἄλλο, πρὸς κατασκευὴν οἴνου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου, ἐντὸς τῆς περιφερείας τοῦ ὁποίου εἶται ὁ ἀμπέλων, κατ' ἐκτίμησιν, ἐπὶ τῇ ἐκτίμῃ τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης διενέξεως, λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

(Ἄρθρον 37 τοῦ Νόμου.)

10. Ἄμα προσδιορισθῇ τὸ π. σιν τοῦ φόρου, σημειοῦται ὁλογράφως εἰς τὴν ἀρμοδίαν στήλην, καὶ ὁ φορολογούμενος ὑπογράφεται εἰς τὸ στέλεχος ἐνὸς διπλοτύπου βιβλίου, τὸ ὅποion κρατεῖ ὁ ἐνοικιαστής. Ἐν περὶ πτώσει ἀμαθείας, ἢ ἀποπολέσεως τοῦ φορολογουμένου, ὑπογράφονται ἀντ' αὐτοῦ δύο μάρτυρες, ἐξ ὧν ὁ εἰς ἱερεὺς τοῦ χωρίου, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξακριβώσῃ τὸ στυμνωθὲν ποσόν. Ὁ ἐνοικιαστής ἀποσπᾷ τὸ διπλότυπον, καὶ, ἀφοῦ τὸ ὑπογράψῃ, τὸ ἐγχειρίζει εἰς τὸν φορολογούμενον. Μετὰ τὴν παραλαβὴν τοῦ φόρου, ὁ ἐνοικιαστής πιστοποιεῖ τοῦτο εἰς τὸ ὀπισθεν μέρος τοῦ διπλοτύπου τοῦ μέλλοντος εἰς χεῖρας τοῦ φορολογουμένου, ἢ εἰς ἰδιαιτέραν ἑγχείρησιν.

Οἱ ἐνοικιασταὶ ὀφείλουν νὰ παραδώσωσι τὰ στελέχη τῶν βιβλίων εἰς τὸν ἀρμοδίον Διοικητὴν περὶ τὰ τέλη

τοῦ Μαρτίου τοῦ ἐρχομένου ἔτους ἐπὶ ποινῇ χρηματικῇ 500 ἕως 3000 δραχμῶν.

« Ἡ αὐτὴ ποινὴ ἐπιβάλλεται εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς καὶ ὅταν παραδώσωσι τὰ βιβλία ἐλλειπῇ, καθ' ὅποιον αἰ δῆποτε τρόπον, ἢ ἀτάκτως κατεστρωμένα ».

ΤΜΗΜΑ Β'.

11. Ἀπαγορεύεται εἰς τοὺς δημάρχους νὰ λάβουν μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις τῶν δημοσίων ἐν γένει προσόδων, εἴτε ὡς ἐνοικιασταί, εἴτε ὡς ἐγγυηταὶ καὶ πληρωταί, ἢ ὡς συνεισῆροι αὐτῶν. Ὅστις δὲ ἤθελεν ἀνακαλυφθῇ λαμβάνων ἄμεσον ἢ ἔμμεσον μέρος εἰς τὰς ἐνοικιάσεις ταύτας, θέλει ὑποβάλλεσθαι εἰς χρηματικὴν ποινὴν ἀπὸ 100 ἕως 1000 δραχμῶν καὶ θέλει γίνεσθαι ἐκπτώτος τῆς θέσεώς του, καὶ στερεῖσθαι διὰ τρεῖς ὁλοκλήρους περιόδους τοῦ δικαιώματος τοῦ διορισμοῦ τοῦ εἰς παρομοίαν θέσιν.

ΤΜΗΜΑ Γ'.

12. Ἡ Ἡμετέρα ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματεία τῆς Ἐπικρατείας νὰ δημοσιεύσῃ καὶ ἐκτελέσῃ τὸν παρόντα Νόμον.

Ἐν Ἀθήναις, τὴν 30 Ἀπριλίου (12 Μαΐου) 1841.

Ο Θ Ω Ν.

Α. Γ. ΚΡΙΕΖΗΣ, Α. ΠΑΪΚΟΣ, Ν. Γ. ΘΕΟΧΑΡΗΣ, ΕΙΣ,
Γ. Κ. ΤΙΣΑΜΕΝΟΣ.

ΝΟΜΟΣ

Περὶ φορολογίας τῶν προϊόντων τῆς γῆς διὰ τὸ 1840 ἔτος.

Ο Θ Ω Ν

Ε Λ Ε Ω Θ Ε Ο Υ

ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

Ἐπὶ τῇ προτάσει τῆς Ἡμετέρας ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματείας,

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Συμβουλίου τῆς Ἐπικρατείας,

Ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάττομεν.

ΤΜΗΜΑ Α'.

Προσδιορισμὸς τῶν ἐγκτητικῶν φόρων ἐν γένει.

Ἄρθρ. 1.

Οἱ διὰ τὸ ἔτος 1840 εἰσπραχθεσόμενοι ἐγκτητικοὶ φόροι εἶναι ὡς καὶ πρότερον·

α) Ὁ ἑγγενὴς φόρος·

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἰδιοκτητῶν, ἐθνικῶν, ἢ ἐθνικῶν ὀκνητῶν κτημάτων·

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκάν διὰ τὰ πρὸς ἐρώσιν πωλούμενα σταφύλια·

β) Ἡ ἐπικαρπία·

15 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος ὅλων τῶν ἐθνικῶν κτημάτων, τῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, ἐλαιοδένδρων, μωριῶν καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἐρυτεύθησαν ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς ἀνευ ἀδείας τῆς Κυβερνήσεως.

20 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθαρίστου εἰσοδήματος τῶν ἀμπελώνων, σταφιδάμπέλων, μωριῶν, ἐλαιοδένδρων καὶ ὀπωροφόρων δένδρων, τὰ ὅποια ἔσαν τὸ πάλαι ἐθνικὰ καλλιεργημένα, ἀλλ' ἀφοῦ ἐγκυβερνήθησαν, ἐκαλλιεργήθησαν.

προήλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ιδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου, ἢ ἂν ἔλαβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἐπιχρῶν, προήλθεν ὁμως ἐνῷ ὁ ιδιώτης δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν, ἐπιφυλαττομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ιδιώτου παρὰ τοῦ δημοσίου, ὅταν οὗτος ἤθελε τυχὸν ἀναγνωρισθῇ ὀριστικῶς ἰδιοκτητὴς.

• Πι διατίξεις αὕτη δὲν θ λει ἰσχύει ὅταν τὰ περ
 • κατοχῆς εὐρίσκονται ἤδη προαπεργασίμενα ὑπὲρ τοῦ
 • ιδιώτου διὰ τελεπιδίκων ἀποφάσεων τῶν τακτικῶν
 • δικαστηρίων. Εἰς τοιοῦτην περίστασιν, καὶ εἰαν ἢ
 • διένεξις ἐκινήθῃ πρὸ τῆς 18 (30) Ἀπριλίου 1836 ἢ
 • ἐπικαρπία θέλει διαμένει εἰς τὸν ιδιώτην κατ' ἔχον,
 • ὑποχρεούμενον ὁμως εἰς τὴν ἐξασφάλισιν τοῦ δημο-
 • σίου, κατὰ τὰς κατωτέρω τοῦ παρὸντος ἀρθρου δια-
 • τήξεις. • Ὅσακις δὲ ἢ μετὰ τὴν ἐκδοσιν τοῦ ἀπὸ 18
 (30) Ἀπριλίου 1836 νόμου λαβούσα ἀρχὴν ἀμφισβη-
 τήσις προήλθεν ἐνῷ ὁ ιδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἢ
 ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, ὑποχρεοῦται ὁμως ὁ διακαί-
 χος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸ Δημοσίον Ταμεῖον διὰ τὴν ἐπι-
 καρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγραφῆς ὑποθήκης, ἀναλόγου
 μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου,
 προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του, εἰς τὴν
 τελευταίαν ταύτην περίστασιν ἢ ἐπικαρπία δὲν συμπερι-
 λαμβάνεται εἰς τὴν ἐνοικίωσιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιαστής
 δικαίωμα ἀπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν, οἰαδήποτε αἰ-
 ῖται ἢ ἐκέασις τῆς ἀμφισβητήσεως.

(Ἀρθρον 11 τοῦ Νόμου.)

3. Αἱ δημοπροσφαί τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων
 φόρων, θέλουν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου το-
 δυοδάκριτον τῶν ὁρίων μεταξύ γειτνιαζόντων χωρίων,
 ἀπαιτῶσι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων καὶ τὴν
 συνδημοπρατίαν αὐτῶν.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρα-
 σίας, δύνανται νὰ γενῶσιν, ἐντος πέντε ἡμερῶν, ἀνώτε-
 ραι προσφοραί διὰ δύο ἢ καὶ πλείονα χωρία τοῦ αὐτοῦ
 δήμου δημοπρατιθέντα ἤδη, ἢ, καὶ δι' ὁλόκληρον
 δῆμον.

Αἱ προσφοραί αὗται πρέπει νὰ γενῶσι πρὸς τὸν
 Διοικητὴν ἢ τὸν ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἑλλείψει, πρὸς
 τὸν Εἰρηνοδίκην, οἵτινες ὀρεῖσθαι νὰ δώσωσι ἀπόδεξι-
 ν παραλαβῆς, καὶ νὰ παραπεμπῶν ἀμέσως τὰς νέας προ-
 σφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομὴν ἐπὶ ῥητὸν διὰ νὰ κηρύττῃ ὅ-
 δημοπρασίαν. Εἴναι δὲ ἀπαράδεκτοι αἱ προσφοραί μετὰ
 τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιτεώσεως καὶ
 τῆς δημοπρασίας παύτης, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, φόρων.

Ἄρθρου παρελθὼν ἢ ἀνωτέρω τεθείσα πρὸς τὴν πέ-
 τε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἢ συνένωσις πολλῶν δήμων μέχρις
 ὁλόκληρου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ, ὅχι κατωτέρω τῶν
 5 τοῦ α', γενομένη ὡσαύτως πρὸς τὸν Διοικητὴν, τὸν
 ὑποδιοικητὴν, ἢ τὸν Εἰρηνοδίκην, ἐντος τριῶν ἡμερῶν,
 ὡς ἀνωτέρω ἀπὸ τοῦ α' τοῦ κατὰ δῆμον δημοπρα-
 σίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμί-
 καν. Αἱ περαιτέρω προσφοραί μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν
 τριῶν ἡμερῶν δὲν εἶναι δεκταί.

(Ἀρθρ. 12 τοῦ Νόμου.)

4. Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς κατ' ἐπαρχίαν δη-
 μοπρασίας, ἢ εἰαν τοιαύτη δὲν ἔγινε, μετὰ τὴν κατὰ
 δήμους ἢ κατὰ πλείονα χωρία συνενώσιν, ἐπιτρέπε-
 ται τὴν ἐπιοῦσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς με-
 τοξὺ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν πλει-
 ναντος πλειοδότου, καὶ ἐκείνων οἵτινες ἔμειναν πλειοδό-
 ται εἰς τὸς πρώτας χωριστὰ γενομένας δημοπρασίας
 τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταί νέαι προσφοραί
 αὐτῶν τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ τῶν ἐπὶ ἐνώ-
 σει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων πλειοδοτῶν.

• Ἐνῶσις χωρίων γίνεται μόνον διὰ χωρία τοῦ αὐ-
 τοῦ δήμου •.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκεῖναι αἱ παλαιαί, αἵτινες τυχὸν
 ἔμειναν ἀνετάβλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἀθροισμα
 τοῦτο συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προ-
 σφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων
 πλειοδότου. Ἄν τοῦτο τὸ ἀθροισμα ὑπερβαίῃ τὴν προ-
 σφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἢ μπορεῖ
 νὰ κηρῇ νέαν προσφορὰν καὶ οὕτως ἐφεξῆς, ἕως οὗ δὲν
 γίνονται περαιτέρω προσφοραί, κατὰ τοὺς περὶ δημο-
 πρασίας γενικοὺς κανόνας.

• Οἱ πλειστηριασταὶ τῶν ἐνωμένων χωρίων ἢ δήμων,
 • οἱ ὅποιοι δὲν ἤθελον λαβεῖν μέρος εἰς τὸν ἀνωτέρω συ-
 • ναγωνισμὸν, οὐχ ἤττον θεωροῦνται ὑπόχρεοι διὰ τὰς
 • προσφορὰς των, κατ' ἢν περίπτωσιν δὲν ἤθελον προ-
 • στείλῃ αἱ νέαι προσφοραί τῶν κατὰ χωρία πλειοδο-
 • τῶν. Εἰς δὲ τὴν κατάστρωσιν τοῦ πρωτοκόλλου τοῦ
 • συναγωνισμοῦ, σημειοῦνται τὰ ὁνόματα ἐκείνων, ὡς
 • καὶ αἱ προσφοραί των, ὁμοῦ μετὰ τῶν λοιπῶν, ὅσοι
 • τυχὸν ἤθελον προσφέρει τιμὴν ἀνωτέραν τῆς πρώτης
 • προσφορᾶς των •.

(Ἀρθρ. 28 τοῦ Νόμου.)

5. Ὅστις ἐκ τῶν φορολογουμένων ἤθελε συγκαμίσει
 λαβραῖως, ἢ κρύψει προϊόντα, ἐπὶ σκοπῷ τοῦ νὰ ὑπεκ-
 φύγῃ τὴν ἀπόδοσιν τοῦ νομίμου φόρου, ὑποβάλλεται,
 ἐκτὸς τῆς πληρωμῆς τοῦ ἀπλοῦ φόρου, εἰς χρηματικὴν
 ποινὴν, ἴσην μετὰ τὸ τριπλοῦν ποσὸν τοῦ φόρου, ὅσον ἐπρο-
 σπαθήσῃ τοιοῦτοτρόπως νὰ μὴ πληρώσῃ.

Κατ' ἢν περίπτωσιν ἢ ἀνακαλύψῃ τῆς ὑπεξαιρέσεως
 ἔγινεν ἐπὶ προὐκῶν ἐστρατιομένων διὰ λογαριασμὸν
 τοῦ δημοσίου, ἐκ τοῦ ποσοῦ τῆς χρηματικῆς ποινῆς, τὸ
 ἥμισυ δίδεται εἰς τὸ ἀνακαλύψαντα, εἴτε ιδιώτης ἢ θε-
 λιν εἶναι αὐτός, εἴτε φύλαξ ἢ ὑπεπιστάτης τις ἐπὶ
 πράξῳ πρὸς ἀνταρμιδίαν τῶν κόπων, τοὺς ὁποίους
 κατέβαλε, διὰ νὰ μὴ στερηθῇ τὸ δημοσίον τῶν νομίμων

6. Πι ἐν τῷ προηγουμένῳ ἀρθρῷ ἀναφερομένην χρη-
 ματικὴν ποινὴν θέλει καταγινώσκεσθαι ἀπὸ τοῦ πλημ-
 μετικῶν ἐκείνου, εἰς τοῦ ὁποίου τὴν περιφέρειαν ἐπρά-
 χθη τὸ πλημμέλημα. Αἱ δὲ περὶ τοῦ ἀπλοῦ φόρου
 διένεξις εἶναι ἀποκλειστικῶς τῆς ἀρμοδιότητος τῶν
 διοικητικῶν δικαστηρίων ἢ καταδίωξις τοῦ ποινικοῦ
 μέρους θέλει ὡς πάντοτε προηγεῖσθαι τῆς περὶ τοῦ

Ἀλλ' ἢ ἀθωοτικὴ ἢ καταδικαστικὴ ἀπόφασις τοῦ

Ὁ δὲ ὄψιμος, τοῦτέστιν ὁ ποτιστικὸς, μετὰ τὰ τέλη τοῦ Ὀκτωβρίου συλλεγόμενος, δεκατίζεται κατὰ τὸν ὁριζούμενον τρόπον· πρῶτον ἐκβάλλεται εἰς κοφίνια διὰ νὰ μετρηθῇ εἰς κώνους, ἔπειτα σφραγίζεται τὸ ποσὸν ἐκ τοῦ κοφίνιου μετὰ τὰς σφραγίδας τοῦ δημαρχοῦ, τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου καὶ τοῦ ἐνοικιαστοῦ, καὶ οὕτω λομβάσσεται ἐπὶ τοῦ ἐπὶ τοῦ οἴκου τοῦ φορολογουμένου, τὸ δεκατίζον ποσόν. ὅπου προδιόρισε ἡ δημοτικὴ ἀρχή. Ἀφοῦ δὲ ξηρανθῇ ὁ ἀρβόστις, ἀνίγεται τὸ σφραγισμένον κοφίνιον, ἐκτίθεται εἰς τὸν ἥλιον ἐπὶ ὅσας ἡμέρας, κοπανίζεται ἐντὸς σακκίων, καθυρίζεται, ζυγίζεται καὶ ἀκκυλῶσως ἀποδεικνύεται.

Τοὺς ἐκ τῶν ἀνωτέρω προϊόντων φόρους ὀφείλει ὁ φορολογούμενος· καὶ ἁλωνίσῃ, λυχνίσῃ, ἢ κοπανίσῃ διὰ τὸν οἶκον τοῦ ἐξόδου.

γ') Τὰ ὄσπρα, οἶνον ὀρύζιον, κίμηνον, σίταμον καὶ τὰ λοιπὰ, δεκατίζονται ἢ ἡμετρύμενα ἢ ζυγίζόμενα εἰς τὸ ἁλώνιον.

δ') Ὁ φόρος τῶν ἐλαιοδένδρων ἀποδίδεται εἰς ἐλαίον ἢ εἰς τὰ ἐλαϊοτρεῖς ἢ εἰς ἐλαίας ἀλατισμένας, ὅταν αὐτὰ ἀποξηρανθῶσι διὰ φογί.

ε') Τὰ σῦκα, ἴσχυα, ξηραίνονται διὰ νὰ ἀποταρμευθῶσιν ἀπὸ δεκατίζονται εἰς εἶδος, καὶ παραδίδονται εἴτε εἰς τὸ παράλιον, ὅπου ἐξάγονται, εἴτε εἰς ἄλλο μέρος ὅπου ἀποσπένονται.

ζ') Τὰ κοκκύλια ζυγίζονται εἰς τοὺς κοινούς μαγκάνους, ἢ εἰς τὰς οἰκίας, ὅπου δὲν ὑπάρχουν τοιοῦτοι, ἢ ἀποδεκατίζονται εἰς εἶδος, ἐπὶ ἐκτιμήσει κατ' ἀρέσκαιαν τοῦ ἐνοικιαστοῦ.

η') Τὰ δὲ ἰδιαιτέρως δασικὰ προϊόντα φορολογοῦνται κατὰ τὰς ἰδιαιτέρας διατάξεις τῶν νόμων.

θ') Ὁ φόρος τῶν μελισσῶν εἰσπράττεται ἐντὸς τοῦ μηνὸς Αὐγούστου.

Ἄρθρ. 30.

Οἱ ἐγκτητικοὶ φόροι τῶν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα α, β, καὶ γ, ὅταν οὕτω λαμβάνονται εἰς εἶδος, παραδίδονται εἰς τὴν ἀποθήκην, τὴν ὅπου ὀφείλει νὰ παρακλῇ διὰ τὸ ἐξόδου τῆς ἡ κοινότητος, ἐκ τῶν πρὸς τοιαύτην χρήσιν καταλλήλων ἀποθηκῶν ἢ καλυβῶν τοῦ χωρίου. ἀπὸ τῆς ἀποθήκης ὀφείλει ὁ φορολογούμενος νὰ τοὺς μετακομίσῃ κοπανισμένους καὶ τετριμμένους μέχρι δικαστηρίου πέντε ὥρων, διὰ δὲ τὸ περαιτέρω διάστημα, τὸ ὅποιον δὲν δύναται νὰ ὑπερβαῖν τὰς πέντε ὥρας, οὕτως ἔσται πάλιν νὰ τοὺς μετακομίσῃ, ἀλλὰ πληρόνεται πρὸς δύο λιπτά τὴν ὁρὴν διὰ πᾶσαν ὥραν. Ἀπογορεύεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν ἢ ἄνευ εὐλόγου αἰτίας καὶ πρὸς κατάληψιν ἢ αἰσχροκέδειαν ἀπαιτουμένη μετακόμισις διὰ δυσθετῶν λόγων.

Ἀπαγορεύεται ὡσαύτως εἰς τοὺς ἐνοικιαστὰς τοῦ νὰ ἀπαιτῶσιν ἀπὸ τοῦ φορολογουμένου χρήματα ἀντὶ τῆς εἰς εἶδος μετακομιδῆς τῶν προϊόντων ἐκ μέρους τῶν τελευταίων τύπων. Ὁ πρὸς ἐλπίων τὴν διάταξιν τούτην ἐνοικιστὴς θέλει τιμωρεῖσθαι μετὰ πρῶτον παρὰ τοῦ ἐφηρμοδίου κατὰ τὰς διατάξεις τῆς Πολ. Δικονομίας.

Ἄρθρ. 31.

Ὁ φορολογούμενος ὀφείλει νὰ κέρη τὴν μετακόμισιν τῶν καρπῶν, ἐντὸς ἐξήκοντα ἡμερῶν ἀνυπερθέτως, μετὰ

τὴν εἰς τὴν ἀποθήκην παράδοσιν ὡσαύτως ὁ ἐνοικιαστής ὀφείλει νὰ τοὺς λάβῃ ἐντὸς τῶν 60 ἡμερῶν.

Παρελθούσης δὲ τῆς προθεσμίας τούτης, εἴται τοῦ δικαιοῦματος τῆς μετακομιδῆς· ἐὰν ὁ φορολογούμενος προσκλῇ εἰς τὴν ἀνωτέρω προθεσμίας ἀπικληθῇ τὴν μετακόμισιν, καὶ παρέλθωσιν αἱ ἐξήκοντα ἡμέραι, ὁ ἐνοικιαστής δύναται νὰ τοὺς μετακομίσῃ δι' ἰδίων τοῦ ἐξόδου, τὰ ὅποια, ἀφοῦ ἀποδείξει δεόντως ἐνώπιον τοῦ διοικητικοῦ δικαστηρίου, θέλει λάβῃ παρὰ τοῦ φορολογουμένου δύναμις τοῦ περὶ καταδιώξεως Νόμου.

Ἄρθρ. 32.

Τὰ βαρβάρια καὶ ὁ καπνὸς δεκατίζονται εἰς τοὺς ἀγροὺς κατ' ἐκτίμησιν εἰς εἶδος· ὁ φόρος τοῦ βαρβαρίου ἰσμεύεται ὅμως εἰς εὐγαλμένον ἀπὸ τὸ καρύδι καρπὸν, καὶ ἡ παράδωσις πρὸς τὸν ἐνοικιαστὴν πρέπει νὰ τελειώσῃ μέχρι τῆς 31 Δεκεμβρίου 1840· ἡ μετακόμισις γίνεται ὡς καὶ ἡ τῶν γεννημάτων.

Περὶ τῶν εἰς χρήματα κατ' ἐκτίμησιν φόρων.

Ἄρθρ. 33.

Ὁ φόρος καὶ ἡ ἐπικερπία τῶν λαχανικῶν, περιβολίων, γροσιδίων, ὁπωροφόρων δένδρων καὶ λοιπῶν μὴ ὑπαγομένων εἰς τὴν ἀνωτέρω φορολογίαν προϊόντων, ἔλκει πληρωθῇ εἰς χρήματα, ἐπὶ ἐκτιμήσει τοῦ ποσοῦ τοῦ προϊόντος.

Ὁ οἶνος μετρεῖται καὶ φορολογεῖται εἰς τὸ ληνοστάσιον ἢ εἰς κάδους, ὅπου δὲν ὑπάρχουν ληνοστάσια, κατ' ἀρέσκαιαν τοῦ φορολογουμένου, εἴτε εἰς μούστον, εἴτε εἰς χρήματα. κατ' ἐκτίμησιν τοῦ μούστου, γινόμενον ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τρεχούσης τιμῆς τοῦ μούστου, εἰς τὸν τόπον ὅπου εὐλοκεῖται. ὀφείλει δὲ ὁ ἐνοικιαστής, κατὰ πρόσκλησιν τῆς δημοτικῆς ἀρχῆς, ἐπὶ ἀποδείξει, νὰ παρευρεθῇ ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν ὅταν ὁ μούστος εὐρίσκεται ἐντὸς ληνῶν, ἢ δέκα ἡμερῶν ὅταν εὐρίσκεται ἐντὸς κάδων, διὰ νὰ μετρήσῃ καὶ ἐκτιμήσῃ τὸν μούστον. Παρελθούσης δὲ τῆς ἀνωτέρω προθεσμίας ὁ φορολογούμενος δύναται νὰ μεταφέρῃ τὸν μούστον εἰς βουτζί.

Ὅτε δὲ τὰ σταφύλια μετακομίζονται ἀπὸ ἐν χωρίου εἰς ἄλλο πρὸς κατὰσκήν ἐξου, φορολογοῦνται παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ τοῦ χωρίου ἐντὸς τῆς περιφέρειας τοῦ ὁποίου κεῖται ὁ ἀμπελὼν ἐπὶ ἐκτιμήσει ἐπὶ τῇ βάσει τῆς τιμῆς τοῦ μούστου, καὶ πρὸς ἀποφυγὴν πάσης δυνάμεως λαμβάνει ὁ φορολογούμενος ἀποδείξιν ἀπὸ τὸν ἐνοικιαστὴν περὶ τοῦ ποσοῦ τῶν δεκατισθέντων σταφυλίων.

Ἄρθρ. 34.

Αἱ ἐκτιμήσεις γίνονται ἐντὸς τοῦ μηνὸς ὅστις προηγείται τῆς συγκομιδῆς τῶν καρπῶν, καὶ ὀφείλουν οἱ διοικηταὶ νὰ προσκαλῶσι τοὺς φορολογουμένους καὶ τοὺς ἐνοικιστὰς νὰ διορίζωσιν ἕκαστος ἐκείνους ἰδίον ἐκτιμητὴν, ἐντὸς προσδεδειγμένης προθεσμίας, μετὰ παρέλευσιν τῆς ὁποίας, ὁ ἐκτιμητὴς τοῦ ἁρνούμενου, θέλει διορισθῇ ἀμέσως παρὰ τοῦ Διοικητοῦ ἐν περιπτώσει δ' ἀρῶντος τῶν ἐκτιμητῶν ἀπορρίπτεται ἀνεκκλήτως τῆς ἐπιδικητικῆς, δ' οἰζόμενος, πρὶν εἰς ἀναφυγὴν αἰδιδέξαι παρὰ τοῦ ἐνοικιαστοῦ καὶ τοῦ φορολογουμένου, καὶ μὴ συμφωνούντων τούτων, παρὰ τοῦ Διοικη-

γῆθησαν ἀπὸ τοὺς σημερινοὺς αὐτῶν διακατόχους χωρὶς τὴν ἐγκρίσιν τῆς Κυβερνήσεως.

10 % Ἐπὶ τοῦ ἀκαθ' ὅριον εἰσοδήματος τῶν ἀμπέλων, σταφιδάμπέλων, ὀπωροφόρων δένδρων κ.τ.λ. ὅσα ἐφυτεύθησαν μετ' αἰδείαν τῶν ἰδιοκτητῶν τῆς γῆς Ὀθωμανῶν, ἢ μετὰ τὴν ἐναρξιν τοῦ ὑπὲρ ἐλευθερίας ἀγώνος ἐπὶ ἐθνικῆς γῆς μετ' αἰδείαν τῆς Κυβερνήσεως.

Δύο λεπτὰ τῆς ὁκτὸς ἐπὶ τῶν σταφυλίων τῶν ἀνευ αἰδείας τῆς Κυβερνήσεως φυτευθεισῶν ἀμπέλων, καὶ τῶν ὅσων καλλιεργοῦνται ἀνευ ἐγκρίσεως αὐτῆς, ὅταν τὰ σταφύλια χρησιμεύσωσιν εἰς βρώσιν.

Ἐν λεπτὸν τὴν ὁκτὸς διὰ τὰ πρὸς βρώσιν πωλούμενα σταφύλια τῶν ἐθνικῶν ιδιοκτητῶν ἀμπέλων.

Ἄρθρ. 2.

Τὰ εἰς τοὺς Κρήτας, ἀποίκους, ἢ ἄλλους πολίτας παρεχωρημένα κτήματα, δι' ἐγγράφων τῆς Κυβερνήσεως, δὲν ὑπόκεινται, ἐκτὸς τοῦ δεκάτου, εἰς ἀπόδοσιν κανονικοῦ δικαιώματος, λόγῳ ἐπικαρπίας ἢ ἐμφυτεύσεως, ὅταν τοῦτο ἐξάγεται ἐκ τοῦ ἐγγράφου.

Ἄρθρ. 3.

Ὁ φόρος εἰς χρήματα τῶν 3 % τῶν διὰ προικοδοτήσεως ἀποκτηθέντων κτημάτων πληρώνεται ἀμέσως εἰς τοὺς ταμίαις, κατὰ τοὺς περὶ τούτου ὅρους τοῦ ἀπὸ 26 Μαΐου 1835 Νόμου, καὶ εἰς τὰς ὡριμύνας πωθησιμῶν μόνον οἱ προτιμήσαντες τὴν εἰς εἶν πληρωμὴν τοῦ φόρου ὑπόκεινται εἰς ἀποδεκτάτωσιν εἰς εἶδη κατὰ τὸ ἄρθρ. 1. Στοιχ. Α.

Ἄρθρ. 4.

Ὁ φόρος τῶν κτημάτων, ὅσα εἶναι παρεχωρημένα διὰ συμβολαίων, ἢ δι' ἐγγράφου αἰδείας παρὰ τῆς Κυβερνήσεως εἰς ἰδιώτας, θέλει πληρωθῇ κατὰ τοὺς ἐνδιαλαμβανομένους ὅρους εἰς τὰ συμβόλαια ἢ τὰ παρεχωρητήρια.

Ἄρθρ. 5.

Ὁ ἐπὶ τῶν μελισσιῶν φόρος προσδιορίζεται ὡς καὶ πέρυσιν εἰς 25 λεπτὰ τὸ κίβινον.

Ἄρθρ. 6.

Ἐξαίρουσιν παντὸς φόρου.

1. Τὰ ἄγρια.

2. Ἡ λίαν στρέμματα γῆς διὰ λαχανικά καὶ ὀπωρικά, δι' ἑκάστον ἰδιοκτήτην.

3. Τὰ συντετριμμένα ἐλαιοκούκκουτζα ἐκ τῶν ὁποίων δὲν ἐξάγεται ἔλαιον.

4. Τὰ ἀσαχολόγια, ἀνὰ δύο μόνον κοιλά δι' ἑκατὸν ἀσαχολόγον, ἐὰν οὗτοι ᾖσι ὁμολογουμένως ἐνδεεῖς.

5. Ὁ λιμόσπορος καὶ ὁ καναβόσπορος.

6. Ὁ ριζοσπορος.

7. Τὰ σέμψυλα (τζίπουρ) τῶν σταφυλίων ἐκ τῶν ὁποίων δὲν δύναται νὰ ἐξέλθῃ οἶνος.

8. Τὰ διὰ βρώσιν τοῦ ἰδιοκτήτου ἢ τοῦ καλλιεργητοῦ καὶ τῶν οἰκογενειῶν των χρησιμεύοντα σταφύλια.

Ἄρθρ. 7.

Ἡ φορολογία τῶν βοσκησίμων γαιῶν, λειβαθίων, τῆς ξυλείας καὶ ὑλοτομίας, τῶν ἰδιαιτέρων δασικῶν προϊόντων, ὅλων κάστανα, κέρνα, κουκουνάρα, ποτάση, πρινοκόκι, τραγάκων, φλοιὸς, (φλυῶδι), κιτρινοκόκι

(ἀλά ζοχέρι) τῶν πρινοκοκκίων καὶ βελανιδίων, κανονίζεται δι' ἰδιαιτέρων Νόμων.

Ἄρθρ. 8.

Ὅταν τὸ κτῆμα ᾖ ἀμφισβητούμενον μεταξὺ τῆς Κυβερνήσεως καὶ ἰδιωτῶν, μεταξὺ τῶν ὁποίων ἐννοοῦνται καὶ οἱ δῆμοι καὶ τὰ ἐργετικά καταστήματα τότε, εἰ μὲν ἡ ἀμφισβήτησις ἐλάβε χώραν (ἰδιωτικῶς ἂν προῆλθεν ἐκ μέρους τῆς Κυβερνήσεως ἢ τοῦ ἰδιώτου) πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ ἀπὸ 18 (30) Ἀπριλίου 1836 Νόμου, ἢ ἂν ἐλάβε μὲν ἀρχὴν μετὰ τὴν ἐκδοτὴν ἐποχὴν, προῆλθεν ὅμως ἐκ τοῦ ἰδιώτου δὲν εἶχε τὴν νόμιμον κατοχὴν, ἢ ἐπικαρπία ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιστὴν, ἐπιφυλακτομένης τῆς ἀποζημιώσεως τοῦ ἰδιώτου παρὰ τὸν δημοσίον, ὅταν οὗτος ᾔθελε τυχὸν ἀναχωρηθῇ ὁριστικῶς ἰδιοκτήτης. ὅσακις ὅμως ἢ μετὰ τὴν ἐκδοτὴν τοῦ ἀπὸ 18/30 Ἀπριλίου 1836 Νόμου, λαβοῦσα ἀρχὴν ἀμφισβήτησις προῆλθεν, καὶ ὁ ἰδιώτης εἶχε τὴν κατοχὴν, τότε ἡ ἐπικαρπία δὲν ἀποδίδεται, υποχρεοῦται ὅμως ὁ διακάτοχος νὰ ἐξασφαλίσῃ τὸν δημοσίον ταμεῖον διὰ τὴν ἐπικαρπίαν ταύτην, εἴτε δι' ἐγγράφου ὑποθήκης ἀναλόγου μέρους τῶν κτημάτων του, εἴτε δι' ἐγγυήσεως τρίτου προσφέροντος ὑποθήκην ἐπὶ τῶν κτημάτων του εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην περίστασιν, ἢ ἐπικαρπία δὲν συμπεριλαμβανέται εἰς τὴν ἐνοικασιν, οὔτε ἔχει ὁ ἐνοικιστὴς δικαίωμα ἰπαιτήσεως εἰς ἀποζημιώσιν οἰαδήποτε ἂν ᾖ ἢ ἑκβάσις τῆς ἀμφισβήτησεως.

Ἄρθρ. 9.

Τὰ διοικητικά δικαστήρια θέλουσιν ἀπορρίπτει προσωρινῶς τὸ περὶ τῆς κτητικῆς ζήτημα, ὅσακις δὲν προῦρρη πρὸς αὐτοῦ ἰσχυρὰ εἴη ἀπόφαισις τῶν τακτικῶν δικαιοτηρίων, καὶ προτάβῃ τοῦτο ὡς ἐνστάσις ἐκ μέρους τοῦ ἐν τῶν δικαδίκων, εἰς τὴν περὶ ἀποδόσεως τοῦ φόρου τῆς ἐπικαρπίας γινομένην ἐνώπιον αὐτῶν δίκην ἐκφυλάττεται ὅμως εἰς τὰ μέρη τὸ δικαίωμα νὰ ἀπευθυνθῶσιν ἀκολούθως, μετὰ τῆς ἐκτελέσεως τῆς ἀποφάσεως τῶν διοικητικῶν δικαιοτηρίων, εἰς τὰ τακτικά δικαστήρια πρὸς ὁριστικὴν διέλυσιν τῆς περὶ κατοχῆς διενοήσεως.

Ἄρθρ. 10.

Οἱ ὡς ἀνωτέρω κανονιζόμενοι φόροι διὰ τὸ ἔτος 1840 διατίθενται, εἴτε διὰ δημοπρασίας, γινομένης κατὰ τοὺς ἀκολουθοῦς τρόπους, εἴτε δι' ἐπιστάσεως καὶ ἀμέσου πωρήσεως.

ΤΜΗΜΑ Β'.

Περὶ τῆς δι' ἐνοικιάσεως διαθέσεως τῶν φόρων.

Ἄρθρ. 11.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν ὡς ἀνωτέρω κανονιζομένων φόρων θέλουσιν γενῆ κατὰ χωρία, ἐκτὸς μόνον ὅπου τὸ δυσδιάκριτον τῶν ὁρίων μεταξὺ γειτνιοζόντων χωρίων, ἀπαιτῆσαι τὴν ἐξ ἀρχῆς ἐνωσιν πολλῶν χωρίων, καὶ τὴν συνδημοπρασίαν αὐτῶν. Μετὰ τὴν ἀποπράττωσιν τῆς κατὰ χωρία δημοπρασίας δύναται νὰ γενῶσιν ἐν τῷ πέντε ἡμερῶν, ἀφ' ὧτεται προπρωτὶ διὰ δῖον ἢ καὶ πλείονα χωρία δημοπρατηθέντα ἤδη, ἢ καὶ δι' ὅλοκληρον δῆμον αἱ προφοραὶ αὗται πρέπει νὰ γενῶσιν

πρὸς τὸν διοικητὴν ἢ ὑποδιοικητὴν, καὶ ἐν ἐλλείψει πρὸς τὸν εἰρηνοδίκην, εἴτινες ὀφείλουσιν νὰ δίδωσιν ἀπὸ τοῦ εἰρηνοδικίου παραλαβὴς, καὶ νὰ παροπέμπωσιν ἀμέσως τὰς νέας προσφορὰς εἰς τὸν Οἰκονομικὸν ἐπιτρόπον διὰ νὰ κινήσῃ ἡ δημοπρασίαν· εἶναι δὲ ἀπαροδεκτοὶ αἱ προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν πέντε ἡμερῶν. Περαιτωθείσης καὶ τῆς δημοπρασίας ταύτης, ἡ μη γενομένης τοιαύτης, ἀφ' οὗ παρελθῇ ἡ ἀνωτέρω τεθείσα προθεσμία τῶν πέντε ἡμερῶν, ἐπιτρέπεται ἡ συνενώσις πολλῶν δήμων μέγας ὀλυκλήου ἐπαρχίας ἐπὶ προσφορᾷ ὀκτωκωτῶν τῶν 50/0 γεν. μένη ὡσαύτως πρὸς τὸν διοικητὴν, ὑποδιοικητικὴν, ἢ εἰρηνοδίκην, ἐντὸς τῶν ἡμερῶν, λογιζόμενων ἀπὸ τοῦ τέλους τῆς κατὰ δήμον δημοπρασίας, ἢ μὴ γενομένης τοιαύτης, ἀπὸ τὴν ἀνω προθεσμίαν· αἱ περαιτέρω προσφοραὶ μετὰ τὴν παρέλευσιν τῶν τριῶν ἡμερῶν δὲ εἶναι δεκταί.

Ἄρθρ. 12.

Μετὰ τὴν ἀποπεράτωσιν τῆς ἐπὶ τῆς κατ' ἐπαρχίαν δημοπρασίας, ἡ ἂν τοιαύτη δὲν ἔγινε, μετὰ τὴν κατὰ δήμον ἢ κατὰ πλεότερα χωρία συνενωμένα, ἐπιτρέπεται τὴν ἐπιούσαν ἡμέραν νὰ γενῇ συναγωνισμὸς μετὰ τοῦ εἰς τὴν τελευταίαν ταύτην τῶν δημοπρασιῶν μείναντος πλειοδότου καὶ ἐκείνων, οἵτι ἐς ἔμειναν, πλειοδύονται εἰς τὰς πρώτας χωρὶς γενομένης δημοπρασίας τῶν αὐτῶν χωρίων, δηλ. εἶναι δεκταὶ νέαι προσφοραὶ τούτων τῶν κατὰ χωρία πλειοδοτῶν καὶ αἱ προσφοραὶ τῶν ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδοτῶν.

Αἱ νέαι, καθὼς ἐκείναι αἱ παλαιαί, αἴτινες τυχὼν ἔμεινον ἀμετάκλητοι συναθροίζονται, καὶ τὸ ἄθροισμα τοῦτο, συγκρίνεται μεγαλοφώνως μετὰ τὴν τελευταίαν προσφορὰν τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως τῶν δήμων ἢ χωρίων πλειοδότου.

Ἄν τοῦτο τὸ ἄθροισμα, ὑπερβαίῃ τὴν προσφορὰν, τοῦ ἐπὶ τῆς ἐνώσεως πλειοδότου, οὗτος ἡμιποεῖ νὰ κάμῃ νέαν προσφορὰν, καὶ οὕτως ἐφεξῆς ἐσὺ δὲ γίνωνται περαιτέρω προσφοραὶ, κατὰ τοὺς περὶ δημοπρασίας γενικοὺς κανόνας.

Ἄρθρ. 13.

Αἱ δημοπρασίαι τῶν χωρίων ἢ δήμων θέλουσιν διακηρυχθῆ κατὰ τὰ πρυτανικά δια, ἐκτὸς τῶν τροπολογιῶν, τὰς ὁποίας αἱ διοικητικαὶ καὶ οἰκονομικαὶ ἱσχυεῖς θέλουσιν κρίνει ἀναγκαζόντων νὰ κάμωσιν. Ὑποχρεοῦνται οἱ ἐνοικιασταὶ ἐπὶ ποινῇ ἀποπομπῆς πάσης εἰς τὸ μέλλον ἀπαιτήσεως πρὸς τὸ δημόσιον, νὰ ζητήσωσιν πρὸ τῆς κατακυρώσεως, ὅσας διασαφήσεις κρίνωσιν ἀναγκαίας περὶ θέσεων ἢ ὁρίων. Ἡ καταγραφή τῶν νέων ὁρίων πρέπει νὰ σημειωθῇ ἀκριβῶς εἰς τὰς διακηρύξεις, τὰ πρακτικὰ καὶ τὰ ἐνοικιαστήρια, ὑπευθύνῃ προσωπικῇ τῶν Διοικητικῶν καὶ Οἰκονομικῶν ἀρχῶν. Ἐὰν κάτοικος χωρίου καλλιέργη κτήματα κείμενα ἐντὸς τῶν ὁρίων ἑλλοῦ χωρίου, ὁ φόρος ἀποδίδεται εἰς τὸν ἐνοικιαστὴν αὐτοῦ τοῦ δευτέρου χωρίου, ἢ εἰς τὴν κοινότητα αὐτοῦ τοῦ χωρίου ἂν ἐκράτησε τὸς φόρους τῆς.

Ἄρθρ. 14.

Ὅλαι αἱ διάφοροι δημοπρασίαι θέλουσιν δηλοποιεῖσθαι εἰς ἕνα τὰ χωρία καὶ τὰς πρωτεύουσας τῆς ἐπαρχίας ἐκείνης εἰς ἣν ὑπάγεται τὸ χωρίον, τοῦ ὁποίου οἱ φόροι

δημοπρατοῦνται, διὰ διακηρύξεως τοιχοκολλημένης καὶ διακηρυτομένης διὰ ζωστικῆς εἰς τὰ δημοσιώτερα μέρη τῶν χωρίων καὶ πλεων, ἢ κωμοπόλεων. Αἱ διακηρύξεις τῶν κατὰ χωρία δημοπρασιῶν, θέλουσιν γίνεσθαι ἐνὰ τοῦλάχιστον ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Αἱ δὲ τῶν κατὰ πλεότερα χωρία συνενωμένων τῶν κατὰ δήμον ἢ δήμους, καὶ τῶν ἐπὶ δευτέρᾳ προσφορᾷ ἢ ἀκυρώσει γενομένων νέων δημοπρασιῶν, πέντε ἡμέρας πρὸ τῆς ἐνάρξεως. Πρὸς ἐκτελεῖν τῶν διατασσόμενων διακηρύξεων, ὁ Διοικητὴς ὀφείλει νὰ κάμῃ ἐπὶ ταύτῃ ἐγγράφον πρόσκλησιν εἰς τὸν δήμαρχον, ὅστις ὀφείλει νὰ τὴν κοινοποιῇ εἰς τοὺς παρίδρους τῶν χωρίων, καὶ οὗτοι εἰς οὓς κατοικοῦσιν, κατὰ τοὺς δύο προσδιορισμένους τρόπους, ἐπὶ ἀποδείξει τοῦ ἱερέως τοῦ χωρίου. Ἡ διάταξις αὕτη ἀπαιτεῖται ἐπὶ πληροῖ ἀκυρότητι τῶν δημοπρασιῶν. Αἱ ἐπὶ ἐνώσει πολλῶν χωρίων ἢ δήμων, καθὼς καὶ περὶ ἀκυρώσει γενομένης δημοπρασίας τῶν νέων θέλουσιν διακηρυττεῖσθαι, κατ' ἐξαιρέσιν, εἰς μόνον τὰ μέρη ὅπου ἐνεργεῖται ἡ δημοπρασία.

Ἄρθρ. 15.

Ὅταν χωρίον τι θελῇ νὰ ἐνοικιάσῃ τὸς προσόδους αὐτοῦ χρεώσῃ νὰ πέμψῃ ἀντιπροσώπους εἰς τὸν τόπον τῆς δημοπρασίας ἐφοδισμένους μετὰ τὰ χρεώδη πληρεξούσια ἐγγράφα, ὑπογεγραμμένα ἀπὸ τὰ δύο τρίτα τοῦλάχιστον τῶν κατοίκων.

Ἄρθρ. 16.

Αἱ δημοπρασίαι θέλουσιν ἐνεργεθῆ εἰς τὰς πρωτεύουσας τῶν ἐπαρχιῶν ἢ εἰς ἄλλην πόλιν ἢ κωμόπολιν, ὅπου δατυχθῇ τοῦτο ῥητῶς παρὰ τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν.

Ἐνεργοῦνται δὲ παρὰ τοῦ Οἰκονομικοῦ ἐπιτρόπου ἢ παρὰ τῶν διὰ τῆς διαλεγεθείσης Γραμματείας ἐγκριθέντων ἀντιπροσώπων αὐτοῦ ὑπὸ τὸν ἑλεγχον τῆς διοικητικῆς ἀρχῆς, ἢ εἰς ἐλλείψει ταύτης τοῦ εἰρηνοδίκου.

Ἄρθρ. 17.

Ὅλαι αἱ γινόμεναι δημοπρασίαι τῶν φέρον θέλουσιν ἐνεργεῖσθαι διὰ τοῦ κήρυκος εἰς τὸν συνῆθος διὰ τὰς δημοπρασίας μεταχειριζόμενον τόπον, καὶ διαρκεῖ τρεῖς ἡμέρας ἀπὸ τῶν 9 μέχρι τῶν 11 π. μ. καὶ ἀπὸ τῶν 4 μέχρι τῶν 6 μ. μ.

Ἄρθρ. 18.

Τὰ πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν ὑπογεγραμμένα παρὰ τῶν ἐνοικιαστῶν καὶ ἐγγυητῶν, καὶ προσυπογεγραμμένα παρὰ τῶν διενεργουσῶν τὰς δημοπρασίας ἀρχῶν, ἀφοῦ παρέλθωσιν αἱ ὡς ἀνωτέρω προσδιορισμέναι προθεσμίαι διὰ τὰς συνενώσεις πολλῶν χωρίων ἢ δήμων τοῦ ἄρθρ. 11, ὑποβάλλονται εἰς τὴν ἐγκρίσιν τῆς ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν Γραμματειῶν ἐπισυναπτομένων τῶν διακηρύξεων τῶν περὶ τῆς δημοσιεύσεως αὐτῶν ἀποδείξεων τῶν ἱερέων, κατὰ τὸ ἄρθρ. 13 καὶ ἄλλων δικαιολογητικῶν ἐγγράφων.

Ἄρθρ. 19.

Ἡ Γραμματεία τῶν Οἰκονομικῶν ἐπεξεργαζομένη τὰ διὰ προτεχοῦς ταχυδρομίου ἀφαικτικῶς ἀποστελλόμενα πρακτικὰ τῶν δημοπρασιῶν, καὶ παραβάλλουσα τὸ ἀποτελεσμα αὐτῶν πρὸς τὸν παρ' αὐτῇ προσδιορισμένον ἐλάχιστον ὅρον, τὸν ὁποῖον ὁμοῦ συντάττουσα προ-